

Det vanliga arbetet – framfört till altaret

Här nedan följer en artikel som Opus Deis prelat publicerade i den italienska tidskriften "Avvenire" med anledning av avslutandet av den eukaristiska synoden.

2005-11-04

Den nyligen avslutade biskopssynoden var av ett alldeles särskilt slag. Det var Johannes Paulus II som kallade samman den men hans efterträdare som fullföljde den. Man kan se detta symboliskt som en

förbindelse mellan de två pontifikaten. Det är också anmärkningsvärt att denna synod hade just Eukaristin som ämne, Eukaristin som är källan där kyrkan hämtar sin enhet.

Benedikt XVI bad i början av mötet alla deltagarna att studera hur vi skulle kunna göra föreningen mellan den heliga mässan och de kristnas vardagsliv starkare, för att förhindra att de utvecklar sig som två områden utan förbindelse med varandra. Följaktligen bestod en del av arbetet under dessa dagar i att söka efter konkreta svar på hur man skulle kunna hjälpa de kristna att förstå att Eukaristin måste influera det vanliga livet.

Vad gäller gudstjänsthandling så måste det eukaristiska offret firas på ett så fullkomligt sätt som möjligt eftersom dess mottagare är Gud själv. Varje mänsklig handling som

utförs kärleksfullt, in i minsta detalj väl och med finkänslighet är något som gläder dem som tar emot den och visar på den andres respekt och medmänsklighet. Därför måste den gåva vi ger Gud vara ännu mer fullkomlig och många av de förslag som formulerades under synoden har handlat om hur vi skall göra dem så.

När präster och lekmän firar eller deltar i den heliga mässan bör de äga den sanna fromheten, full av läran och uppträda på ett kärleksfullt, uppmärksamt sätt och fullt av helig lidelse. I Eukaristin, där tiden och evigheten möts, ger Kristus sitt liv åt fadern och på nytt åt oss, människorna. Det är då självklart att vi motsvarar denna gåva med all den kärlek som vi har inom oss. Gud ber oss inte bara om en yttre handling, utan hoppas framför allt på att vi skall ge honom vår kärlek. Det är

bara så som gåvan kan bli fullkomlig och behaga Gud.

Men närvaron av Eukaristin i den kristnes liv begränsar sig inte till mässans upphöjda ögonblick. Vi kan också i altaret frambära våra vardagliga handlingar och under hela vår dag, i våra vardagliga händelser, söka efter det som kan ha att göra med den eukaristiske Guden. Varje ärligt utfört arbete kan vara ett medel att andligt bli förenade med Kristi heliga mässoffer. Om vi offrar åt Gud våra vardagliga händelser, då kommer Eukaristin att förvandlas till vår existens höjdpunkt och källa. Dessa idéer upprepades på många olika sätt under synoden och alla var överens om att Kristus har velat ge sina bröder, människorna, den heliga mässan som ett medel till frälsning.

Det är detta som jag kommit fram till under synoden och det har fått mig att fundera ut tre områden där den

kristne kan bidra till att hela kyrkan blomstrar mer och mer i det eukaristiska livet. Det första gäller oss präster: Vi bör fira Eukaristin på ett så finkänsligt sätt som möjligt. Vi bör med andra ord kultivera *ars celebrandi* – sättet att fira mässan på och se till att liturgins skönhet och djup kommer fram, den som är till för Guds ära och till vår uppbyggelse. För det andra är det nödvändigt att se till att de kristtrogna lär sig att be, förfinar *ars orandi*, som Johannes Paulus II talade om med anledning av 2000-årsjubiléet. För det tredje behöver vi också återupptäcka de starka band som finns mellan den heliga mässan och vårt vardagliga liv. Låt oss mer och mer i *ars vivendi* – levnadssättet – lära oss att framleva våra dagar i andlig förening med den eukaristiske Jesus och på så sätt i den vardagliga existensen upptäcka en ny horisont den som finns i storheten i mötet med Gud.

Den helige Fadern kommer att gå igenom synodfädernas förslag, värdera dem och ta de beslut som han anser lämpliga. Men redan nu märker vi synodens positiva effekter. Vi biskopar som deltog känner redan hur vi har fördjupat oss i Eukaristins skatt. I den ”finns all kyrkans andliga skatt, dvs. Kristus i egen person, vår påsk och vårt livgivande bröd” (Presbyterorum Ordinis, n. 5). Jag hoppas livligt att allt flera människor inser detta och att frukterna kommer att visa sig i många katolikers kristna praktiserande, särskilt i att de ofta deltar i den heliga mässan. Jag hoppas att efter arbetet och bönen som vi företagit under dessa dagar, vi kommer att vara med om en ny nåderik tid för vår kyrka.

+ Javier Echevarría

Opus Deis prelat

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/det-vanliga-arbetet-framfort-till-
altaret/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/det-vanliga-arbetet-framfort-till-altaret/) (2025-08-14)